

În univers ca tine nu-i niciuna

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

poetei Liliana Trif

Îmi amintesc plânga prima ninsoare
Din anul îmbrăcat în cifre cu noroc
Și norii prevesteau o sărbătoare
Cu haine argintii și litere de foc.

Am așteptat să-ți prind în palme fulgul,
Să-i descifrez pe înserat misterul
Și am aprins în noaptea rece rugul
Ce-a transformat în poezie gerul.

Au curs de-atunci vreo patru ierni, țin minte
Că-n fiecare an tot mai bogată
A fost zăpada și-a căzut cuminte,
De ziua ta, mereu mai colorată.

La fel și tu te-ai înălțat spre stele,
Ai îmbrăcat povestea în lumină,
În prag de sărbătoare printre ele
Caut poeta, muzica divină

Ce poate să transforme-n primăvară
Un anotimp capricios de iarnă
Ca fulgii reci cu palma dulce-amară
Pe câmpul de magnolii să se-aștearnă.

Azi iar ninsoarea-mi bate la fereastră
Și-mi spune c-au venit din paradis
Doi serafimi în catifea albastră
Pe care zeii greci i-ar fi trimis

Să ducă vestea bună-n galaxie
C-au înflorit salcâmi sub zăpadă
De ziua ta, frumoasă poezie,
Mă-nclin și eu în versuri de baladă

Și las pe-o coală albă, printre rânduri
Urarea mea, mereu zâmbind fortuna
Să-ți fie călăuză-n vers, în gânduri,
Că-n univers ca tine nu-i niciuna!

La mulți ani, Liliana!